

ABC Bedrijfsarts (2A4) – 2 februari 2016

Erg veel medewerkers in Nederland denken dat P en O er is om hun te helpen, of de bedrijfsarts. BEIDE IS FOUT.

P en O is er om personeelszaken zo af te handelen dat aan de ondernemingsdoelstelling wordt voldaan; meestal is dat winstmaximalisatie. Veel P en O afdelingen anno 2016 schuwen er niet voor terug wetten te ontluiken zoals Wet Verbetering Poortwachter en de arbowet.

De bedrijfsarts. De enige wettelijke taak van de bedrijfsarts is de werkgever te ADVISEREN (art. 14 lid 1 arbo). Verder is de bedrijfsarts totaal geen geneesheer, hij (zij) gaat u niet behandelen of genezen!

Hij gaat u slechts spreken, om daarna de werkgever te adviseren.

De bedrijfsarts kan u nooit aanwijzingen geven; dat kan alleen de werkgever. Een bedrijfsarts die zegt 'u moet' of 'u mag niet' gaat dus zijn boekje te buiten. Alleen de werkgever mag aanwijzingen geven.

Een extra probleem tegenwoordig is dat, o.a. Vanwege Bezava EN vanwege de automatische loondoorbetaling door verzekeraars bij ziekte, werkgevers inclusief bedrijfsartsen:

- graag alle ziekte ontkennen
- zeker alle arbeidsgerelateerde ziekte ontkennen (want dan is werkgever aansprakelijk).

Bedrijfsartsen gedragen zich meestal als een verlengstuk van P en O, zij doen en zeggen wat P en O wil.

Als u dus denkt dat u werkgerelateerd ziek bent, hebt u een ZWARE klus! U moet zelf de Lesa, NCVB (Nederlands Centrum voor Beroepsziekten) richtlijnen (beroepsziekten.nl) en NVAB richtlijnen vinden. Ze staan overigens alle 3 ook op burnout.nl

Vervolgens moet u een externe partij vinden die bereid is u volgens de richtlijnen inclusief tests te diagnostiseren. De bedrijfsarts zal dat niet willen doen, want 'stel dat iets arbeidsgerelateerds uit komt, dan hoeft die niet terug te komen bij de werkgever'. De bedrijfsarts aanklagen kan nergens: het Ministerie van Volksgezondheid is niet geïnteresseerd in klachten over bedrijfsartsen, zij verlengen de vijfjaarlijkse registratie van de bedrijfsarts toch wel (BIG art 8 lid 7). De inspectie Volksgezondheid is ook niet geïnteresseerd in het uitdelen van een bestuurlijke boete aan een bedrijfsarts voor het niet melden beroepsziekte (art. 34 lid 1 3 7 10 arbowet). En het NCVB is niet geïnteresseerd in het ontvangen van beroepsziekte.

BOVENDIEN is er een niet erkende richtlijn, Stecr, die zegt dat 'wanneer 1 van beide partijen vindt dat ruzie is, er daadwerkelijk ruzie is'. Veel werkgevers samen met bedrijfsartsen proberen dus om geen (medische) richtlijnen en tests te doen, niets op schrift te stellen, en INTUSSEN WEL maximaal ruzie uit te lokken of te veinzen. Het voordeel van inhuren van een mediator is dat men de kantonrechter kan zeggen 'Kijk, er was al ruzie voordat ooit een ziekte op schrift stond'. Zieke medewerkers worden 'bij de neus genomen' of wel 'ge-stecr-d'.

Niet leuk, nietwaar? De meerledige oplossing:

- vindt een externe partij (gespecialiseerd reïntegratiebureau) die verstand heeft van uw ziekte
- laat die richtlijnen en tests volgen
- laat hen een diagnose op schrift stellen

- lever die in bij werkgever, bedrijfsarts en bij UWV (laatste met verzoek die te filen onder uw BSN en onder naam bedrijf)
- dring daarna rechtstreeks bij de werkgever aan op een extern hersteltraject op kosten werkgever (zoals hoort conform de wetten, arbo en wet verbetering poortwachter)
- is het psychisch? Doe de BBTI voor stressfactoren, ook te gebruiken voor andere aandoeningen dan burnout
- zegt de werkgever nee? Antwoord dan dat u kopie van alles aan het UWV hebt gegeven, en dat werkgever kans loopt op UWV sancties en bezwa. Dien spullen NIET in bij UWV deskundigenoordeel, want daar zitten verzekeringsartsen en die hebben geen verstand van herstel en hersteltrajecten. Die het bij uw gewone UWV kantoor in, of RvB UWV te Amsterdam
- Vertel de werkgever dat hij kosten kan verhalen op een bedrijfsarts die 'het mis had', een bedrijfsarts is hoofdelijk aansprakelijk bij medisch falen. Het niet nakomen van diagnose-richtlijnen en tests valt onder 'medische nalatigheid'. Door de bedrijfsarts aan te klagen kan de werkgever een 'potje vinden' om uw externe reïntegratie (=herstel begeleiding) te betalen. Psychische aandoeningen gaan nl. NIET 'als een griepje' vanzelf over .

BEROERD voor u is dat de GGZ, onderdeel van de IG, Individuele Gezondheidszorg, geen arbeidsgerelateerde ziekten erkent. Dat is de scheiding tussen 'bedrijfsgeneeskunde', 'arbeidsgeneeskunde', 'occupational health' enerzijds en IG, Individuele Gezondheidszorg anderzijds. Arbeidsgerelateerde ziekten worden door zorgverzekeraars terecht niet vergoed (dat moet de werkgever doen). Wat veel GGZ helaas wel doet is u een VERKEERDE DIAGNOSE meegeven (en behandeling) die wel via u privéverzekerd is. Dat wordt dan een verkeerde behandeling (want: verkeerde diagnose) op uw kosten – uw zorgverzekering.

De NZA weet hiervan sinds eind 2014 maar doet er niets aan.

Diverse partijen, zoals de SER (Sociaal Economische Raad), FNV Beroepsziekten (BBZ) en Stichting Burnout op <http://www.burnout.nl/politiek-achtergrond-geschiedenis-sociale-zekerheid-arbeidsgerelateerde-zorg.html> hebben Ministers SZW Asscher, Volksgezondheid Schipper en MP Rutte al vaker geschreven hoe het wel moet, maar als de 'wetgever', Tweede Kamer', het niet oppakt, moet het volk 'in beweging komen', door te stemmen, te demonstreren etc.

2 februari 2016